

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาลักษณะจุลทรรศน์เบรียบเทียบของเฟิร์นบางชนิดในสกุล *Thelypteris* ในประเทศไทย ซึ่งจัดจำแนกออกเป็น 50 ชนิด (Tagawa & Iwatsuki, 1988) นั้น ในการศึกษาครั้งนี้จากการสำรวจศึกษาและรวบรวมตัวอย่างเฟิร์นบางชนิดในสกุล *Thelypteris* ในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศไทย ระหว่างเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2544 ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 พบเฟิร์นในสกุล *Thelypteris* ทั้งหมด 17 ชนิด จัดอยู่ในสกุลตามระบบจัดจำแนกที่มีการนำเสนอใหม่ โดยแยกออกเป็น 9 สกุล จากทั้งหมด 14 สกุล (Boonkerd & Pollawatn, 2000) ได้แก่ สกุล *Amphineuron* 3 ชนิด *Christella* 3 ชนิด *Cyclosorus* 1 ชนิด *Macrothelypteris* 1 ชนิด *Metathelypteris* 1 ชนิด *Pneumatopteris* 1 ชนิด *Pronephrium* 5 ชนิด *Sphaerostephanos* 1 ชนิด และ *Thelypteris* 1 ชนิด (ตารางที่ 4.1) และศึกษาลักษณะทางจุลทรรศน์ทั้งลักษณะสัณฐานวิทยาและกายวิภาคของเฟิร์นในสกุล *Thelypteris* ทั้งหมด 17 ชนิด เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนในการจัดจำแนกเฟิร์นสกุลนี้ใน การศึกษาทางอนุกรมวิธานพืช และเป็นข้อมูลพื้นฐานของเฟิร์นแต่ละชนิดในการศึกษาศาสตร์อื่น ๆ ผลการศึกษาลักษณะทางจุลทรรศน์ทั้งลักษณะสัณฐานวิทยาและกายวิภาคเบรียบเทียบของ ใน กำนันใบ ลำต้น พบว่าข้อมูลทางด้านลักษณะทางจุลทรรศน์ทั้งลักษณะสัณฐานวิทยาและกายวิภาคที่ได้มีหั้งที่แสดงลักษณะที่คล้ายกันและลักษณะที่แตกต่างกันอย่างละเอียดหนาแน่น ลักษณะได้เลือกสรุปลักษณะที่พิจารณาแล้วว่ามีสาระสำคัญที่จะนำมาเบรียบเทียบในเฟิร์นตัวอย่าง ทั้งหมด ดังนี้

ลักษณะกายวิภาค

1. กายวิภาคของใบ

เนื้อเยื่อชั้นผิว

จากการศึกษาเบรียบเทียบลักษณะกายวิภาคของเฟิร์นสกุล *Thelypteris* พบว่า ในของเฟิร์นทั้ง 17 ชนิด มีลักษณะของเนื้อเยื่อชั้นผิว ประกอบด้วยเซลล์ผิว 1 แฉว เรียงตัวเป็น ระเบียบอยู่นอกสุด ผนังเซลล์เป็นคลื่น มีปากใบเฉพาะที่ผิวใบด้านล่างเมื่อกัน โดยมีตำแหน่ง ของเซลล์คุณของปากใบแตกต่างกันบ้างในเฟิร์นบางชนิด ซึ่งส่วนใหญ่จะมีตำแหน่งของเซลล์คุณ ของปากใบอยู่ร่องดับเดียวกับเนื้อเยื่อชั้นผิว แต่มีบางชนิดที่มีตำแหน่งของเซลล์คุณของปากใบอยู่สูง กว่าร่องดับเนื้อเยื่อชั้นผิว ได้แก่ *T. articulata* และ *T. triphylla* นอกจากนี้ยังพบรูปแบบของปากใบ

แตกต่างกัน 2 แบบ โดยเพิร์นแต่ละชนิดจะมีลักษณะของปากใบแตกต่างกัน แบ่งได้เป็นกลุ่มๆ ดังนี้

1. พับปากใบแบบโพโลไซติก ได้แก่ *T. immersa*, *T. opulenta*, *T. terminans*, *T. crinipes*, *T. dentata*, *T. parasitica*, *T. torresiana*, *T. singalanensis*, *T. truncata*, *T. articulate*, *T. aspera*, *T. minisciicarpa* และ *T. triphylla*
2. พับปากใบแบบแอนโอมไซติก ได้แก่ *T. interrupta*, *T. nudata*, *T. polycarpa* และ *T. xyloides*

กลุ่มเซลล์ที่เป็นขันที่พับในเพิร์น ทั้ง 17 ชนิด มีลักษณะแตกต่างกัน 4 แบบ คือ ขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว ขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นหลาຍเซลล์เรียงเป็นแถวดีယว ขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมเซลล์เดียว และขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมหลาຍเซลล์ ตำแหน่งที่พับและลักษณะของขันบนแผ่นใบจะแตกต่างกัน และแบ่งได้เป็นกลุ่มๆ ดังนี้

1. พับขันเฉพาะด้านบนของแผ่นใบ คือ พับเฉพาะขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว ใน *T. xyloides*

2. พับขันเฉพาะด้านล่างของแผ่นใบ คือ พับเฉพาะขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมเซลล์เดียว ใน *T. truncata*

3. พับขันทั้งด้านบนและด้านล่างของแผ่นใบ

3.1 พับกลุ่มเซลล์ที่เป็นขัน 1 แบบ คือ พับเฉพาะขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว ใน *T. dentata* และ *T. minisciicarpa* เป็นต้น

3.2 พับกลุ่มเซลล์ที่เป็นขัน 2 แบบ

3.2.1 พับทั้งขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว และขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมเซลล์เดียว ใน *T. crinipes*, *T. polycarpa*, *T. immersa*, *T. opulenta*, *T. terminans* และ *T. interrupta*

3.2.2 พับทั้งขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว และขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมหลาຍเซลล์ ใน *T. triphylla* และ *T. articulata*

3.3 พับกลุ่มเซลล์ที่เป็นขัน 3 แบบ

3.3.1 พับทั้งขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว ขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นหลาຍเซลล์เรียงเป็นแถวดีယว แล้วขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมเซลล์เดียว ใน *T. parasitica*

3.3.2 พับทั้งขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นหลาຍเซลล์เรียงเป็นแถวดีယว ขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมเซลล์เดียว และขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมหลาຍเซลล์ ใน *T. torresiana*

ระบบเนื้อเยื่อลำเลียง

พบว่าเนื้อเยื่อลำเลียงในสัณ咯างใบของเพิร์นทั้ง 17 ชนิด มีลักษณะเหมือนกัน กล่าวคือ มีมัดท่อลำเลียง 1 กลุ่ม รูปร่างของไซเล้มคล้ายตัวอักษรยูหรือตัวอักษรวี รอบเนื้อเยื่อลำเลียงมีเพอริไซเดล และเอนโดเครมมิสล้อมรอบ ตามลำดับ ถัดออกไปเป็นเนื้อเยื่อพาร์คิมาที่มีผนังค่อนข้างบางล้อมรอบหล่ายແດວ และส่วนใหญ่มีเซลล์ที่มีผนังหนาเรียงตามความโค้งของผิวใบด้านบนและด้านล่าง นอกจากนี้ยังพบว่ามีการสะสมของผลึกรูปดาวในเซลล์พาร์คิมาที่ล้อมรอบกลุ่มนื้อเยื่อท่อลำเลียง ซึ่งพบในเพิร์น 2 ชนิดเท่านั้น ได้แก่ *T. nudata* และ *T. triphylla*

มีโซฟิลล์

มีโซฟิลล์ของเพิร์นทั้ง 17 ชนิด พบว่าส่วนใหญ่เป็นเนื้อเดียว มีเซลล์เรียงกัน 4-9 ชั้น เซลล์ส่วนใหญ่เป็นรูปเกือบกลม รูปรี หรือรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ยกเว้น *T. interrupta*, *T. terminans*, *T. nudata* และ *T. xyloides* ที่มีโซฟิลล์มีการแยกเป็นเซลล์แพลิเซตและเซลล์สปองจี โดยมีเซลล์แพลิเซตเรียงกัน 1-3 ชั้น ส่วนใหญ่มีรูปรี ยกเว้น *T. xyloides* มีรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า และมีเซลล์สปองจีเรียงกัน 2-4 ชั้น ส่วนใหญ่เป็นรูปเกือบกลม ยกเว้น *T. xyloides* มีรูปร่างไม่แน่นอน และ *T. nudata* มีรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า

2. กายวิภาคของก้านใบ

2.1 โคนก้านใบ ภาคตัดขวางของโคนก้านใบส่วนใหญ่มีรูปร่างเกือบกลมถึงรี ยกเว้น *T. articulata*, *T. truncata*, *T. aspera*, *T. nudata*, และ *T. polycarpa* มีรูปคล้ายรูปหัวใจ *T. xyloides* มีรูปคล้ายรูปสามเหลี่ยมปลายมน และ *T. interrupta* มีรูปคล้ายรูปกระสาย เนื้อเยื่อชั้นผ้า

พบว่าลักษณะเนื้อเยื่อชั้นผ้าของเพิร์น ทั้ง 17 ชนิด ประกอบด้วยเซลล์ผิวจากการตัดตามขวาง มีรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้า รูปกลมหรือรูปรี เรียงเป็นระเบียบ 1 แบบ เมื่อนอก แต่พบกลุ่มเซลล์ที่เป็นเกล็ดแตกต่างกัน 3 แบบ โดยเพิร์นแต่ละชนิดจะมีจำนวนแบบและลักษณะของเกล็ดแตกต่างกัน และแบ่งได้เป็นกลุ่มๆ ดังนี้

1. พบกลุ่มเซลล์ที่เป็นเกล็ด 1 แบบ

1.1 พบเฉพาะเกล็ดรูปไข่ ได้แก่ *T. interrupta* และ *T. xyloides*

1.2 พบเฉพาะเกล็ดรูปใบหอก ได้แก่ *T. truncata* และ *T. terminans*

1.3 พบเฉพาะเกล็ดรูปแอบแกรมใบหอก ได้แก่ *T. polycarpa*, *T. crinipes*, *T. dentata*, *T. immersa*, *T. opulenta*, *T. nudata*, *T. parasitica*, *T. singalanensis*, *T. triphylla* และ *T. torresiana*

2. พบกกลุ่มเซลล์ที่เป็นเกล็ด 2 แบบ คือ พบทั้งเกล็ดรูปແບແກມใบหอก และ เกล็ดรูปไข่ ได้แก่ *T. articulata*

นอกจากนี้ที่เกล็ดของเพริโนทีศึกษา พบกกลุ่มเซลล์ที่เป็นขัน มีลักษณะแตกต่างกัน 4 แบบ คือ ขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว ขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นหล่ายเซลล์เรียงเป็นແຖาเดียว ขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว และขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมหล่ายเซลล์ ทำແղ່ນที่พบ และลักษณะของขันบนเกล็ดจะแตกต่างกัน และแบ่งเป็นกลุ่มๆ ดังนี้

1. พบทั้งเฉพาะที่ขوبเกล็ด คือ พบทั้งขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นหล่ายเซลล์เรียงเป็นແຖาเดียว และขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมหล่ายเซลล์ ได้แก่ *T. xyloides*

2. พบทั้งทั้งที่ขوبและผิวเกล็ด

2.1 พบกกลุ่มเซลล์ที่เป็นขัน 1 แบบ คือ พบทเฉพาะขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว ได้แก่ *T. minisciicarpa*

2.2 พบกกลุ่มเซลล์ที่เป็นขัน 2 แบบ คือ พบทั้งขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว และขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมหล่ายเซลล์ ได้แก่ *T. dentata*, *T. crinipes*, *T. truncata*, *T. triphylla*, *T. torresiana* และ *T. articulata*

2.3 พบกกลุ่มเซลล์ที่เป็นขัน 3 แบบ

2.3.1 พบทั้งขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว ขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว และขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมหล่ายเซลล์ ได้แก่ *T. interrupta*, *T. polycarpa*, *T. opulenta* และ *T. parasitica*

2.3.2 พบทั้งขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว ขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นหล่ายเซลล์เรียงเป็นແຖา และขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมหล่ายเซลล์ ได้แก่ *T. immersa* และ *T. terminans*

ระบบเนื้อเยื่อลำเลียง

มีมัดท่อลำเลียง 2-6 กลุ่ม เรียงคล้ายรูปเกือกม้าหรือตัวอักษรรูปเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้น *T. dentata*, *T. minisciicarpa*, *T. terminans* และ *T. interrupta* เรียงทำมุมเข้าหาด้านใกล้แกน มีไฟลเอ็มล้อมรอบใช้เล้มเป็นรูปบริ รอบเนื้อเยื่อลำเลียงมีเพอริไซเดล และเอนโดเดอร์มิส ล้อมรอบ ตามลำดับ

เนื้อเยื่อพื้น

บริเวณคอร์เทกซ์ตอนนอกมีเซลล์ที่มีผนังค่อนข้างหนาเรียงติดเนื้อเยื่อชั้นผิว 3-20 ชั้น และคอร์เทกซ์ตอนในและไส้ไม้ประกอบด้วยเซลล์พางคามาที่มีผนังค่อนข้างบางกว่า

2.2 ปลายก้านใบ ภาคตัดขวางของโคนก้านใบส่วนใหญ่มีรูปร่างเกือบกลมถึงรียกเว้น *T. crinipes*, *T. aspera*, *T. nudata*, *T. truncata* และ *T. triphylla* มีรูปคล้ายรูปหัวใจ

เนื้อเยื่อชั้นผิว

พบว่าลักษณะเนื้อเยื่อชั้นผิวของเฟิร์น ทั้ง 17 ชนิด ประกอบด้วยเซลล์ผิวจากการตัดตามขวาง มีรูปร่างเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า หรือรูปกลอมถึงรี เรียงเป็นระเบียบ 1 แผ่น และมีขนาดไม่เท่ากันในแนวนอน แต่ต่อมขนาดที่เป็นเซลล์เดียวจะหายตกลงทั้งก้านใบเหมือนกัน

ระบบเนื้อเยื่อลำเลียง

มีมัดท่อลำเลียง 2-3 กลุ่ม เรียงคล้ายตัวอักษรรูปเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้น *T. dentata*, *T. terminans* และ *T. interrupta* เรียงคล้ายตัวอักษรรี แต่ละกลุ่มนี้ผลเอ้มล้อมรอบไชเลิมเป็นรูปวงรี รอบเนื้อเยื่อลำเลียงมีเพอริไซเดิลและเอนโดเรมิสล้อมรอบ ตามลำดับ

เนื้อเยื่อพื้น

บริเวณคอร์เทกซ์ตอนนอกมีเซลล์ที่มีผนังค่อนข้างหนาเรียงติดเนื้อเยื่อชั้นผิว 3-13 ชั้น และคอร์เทกซ์ตอนในมีเซลล์พาร์คิมา ໄส์ไม้ประกอบด้วยเซลล์พาร์คิมาที่มีผนังค่อนข้างบางกว่า

3. เนง้า

เนื้อเยื่อชั้นผิว

เซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวเรียงกัน 1 ชั้นเซลล์ผิวจากการตัดตามขวาง มีรูปร่างเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า หรือรูปปี พบท geleid และขึ้นปกคลุมรูปแบบเดียวกับที่พบขึ้นปกคลุมบริเวณก้านใบ ระบบเนื้อเยื่อลำเลียง

มีสตีลแบบดิกทิโอดีตติล มีเมอริสติล 4-8 กลุ่ม มีท่อลำเลียงแบบฟลเอ้มล้อมรอบไชเลิม มัดท่อลำเลียงแต่ละมัดเป็นรูปปี รอบเนื้อเยื่อลำเลียงมีเพอริไซเดิลและเอนโดเรมิสล้อมรอบ ตามลำดับ

เนื้อเยื่อพื้น

คอร์เทกซ์ประกอบด้วยเซลล์พาร์คิมาที่มีແບเซลล์ที่มีผนังหนาเรียงเป็นวง 3-17 ชั้น ໄส์ไม้ประกอบด้วยเซลล์พาร์คิมาที่มีผนังบางกว่า กลางໄส์ไม้ส่วนใหญ่ไม่มีกลุ่มเซลล์ที่มีผนังหนาแทรกอยู่ระหว่างเซลล์พาร์คิมา ยกเว้น *T. dentata*, *T. minisciicarpa*, *T. parasitica* และ *T. interrupta* ที่มีกลุ่มเซลล์ที่มีผนังหนากระจายแทรกอยู่บริเวณໄส์ไม้

จะเห็นได้ว่าเมื่อพิจารณาลักษณะทางกายวิภาคทั้งหมดจากการศึกษาภายใน ก้านใบ ลำต้น ของเฟิร์นสกุล *Theleypteris* ทั้ง 17 ชนิด แล้ว พบว่าทำให้ได้ข้อมูลและลักษณะกายวิภาคที่สำคัญที่สามารถนำมาศึกษาเบรียบเทียบประกอบการใช้ในการจัดจำแนกหรือจัดกลุ่มเฟิร์นได้ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาลักษณะทางกายวิภาคของเฟิร์นในสกุล *Thelypteris* สรุว่า ในญี่ปุ่นไม่เคยมีรายงานมาก่อน รวมถึงช่วยเพิ่มข้อมูลลักษณะทางกายวิภาคบางลักษณะในส่วนที่เคยมีการศึกษามาแล้ว ได้แก่ สกุล *Thelypteris*, *Cyclosorus* และ *Ampelopteris* ตามระบบการจัดจำแนกใหม่ จึงทำให้ได้ข้อมูลทางกายวิภาคศาสตร์เพิ่มขึ้น

2. ลักษณะทางกายวิภาคของเฟิร์นสกุล *Thelypteris* ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ซึ่งยังไม่เคยมีรายงานมาก่อนได้แก่ (1) รูปร่างของมัดห่อลำเลียงในเส้นกลางใบ ก้านใบ และเหง้า (2) สารละลายภายในใบ ก้านใบ และเหง้า

3. เมื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาครั้งนี้กับการศึกษาของ van Cotthem (1970 ข้างถึงใน Smith, 1990) พบว่ามีบางข้อมูลที่ได้ผลการศึกษาที่ต่างออกไปดังนี้ คือ van Cotthem ได้จำแนกรูปแบบปากใบของเฟิร์นในวงศ์ *Thelypteridaceae* เป็นแบบโพโลไซติกรูปแบบเดียว ในขณะที่ Sen & De (1992) จัดจำแนกออกเป็น 7 รูปแบบ ได้แก่ โพโลไซติก โคลโพโลไซติก เชฟโพโลไซติก โอดิโพโลไซติก เยมิพาราไซติก โคลเยมิพาราไซติก และซูโดเยมิพาราไซติก แต่การศึกษาครั้งนี้ได้พบว่ามีรูปแบบปากใบ 2 รูปแบบ คือ แบบโพโลไซติก และแบบแอนโอมิไซติก

4. สามารถจำแนกกลุ่มพืชได้เป็น 8 กลุ่มโดยใช้ลักษณะทางกายวิภาคของเนื้อเยื่อชั้นผิวในภาคตัดขวางของใบ ก้านใบ และเหง้า ดังนี้

4.1 กลุ่ม *T. immersa*, *T. opulenta*, *T. terminans* และ *T. torresiana* มีลักษณะทางกายวิภาคคือ มีปากใบแบบโพโลไซติก เกล็ดคุณอยู่ระดับเดียวกับเซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวในด้านล่างมีขันต่อม เกล็ดบริเวณโคนก้านใบมีรูปแบบแกรมใบhook บริเวณกลางไส้ไม่มีกลุ่มเซลล์ที่มีผนังหนาแทรกอยู่ระหว่างเซลล์พาร์คิมา

4.2 กลุ่ม *T. crinipes*, *T. parasitica*, *T. singalanensis*, *T. truncata* และ *T. articulata* มีลักษณะทางกายวิภาคคือ มีปากใบแบบโพโลไซติก ผิวในด้านล่างมีขันต่อม มีไซฟิลล์ไม่แยกเป็นชั้นแพลิเชดและชั้นสปองจี บริเวณกลางไส้ไม่มีกลุ่มเซลล์ที่มีผนังหนาแทรกอยู่ระหว่างเซลล์พาร์คิมา

4.3 กลุ่ม *T. aspera*, *T. minisciocarpa* และ *T. triphylla* มีลักษณะทางกายวิภาคคือ มีปากใบแบบโพโลไซติก ผิวในด้านล่างไม่มีขันต่อม มีไซฟิลล์ไม่แยกเป็นชั้นแพลิเชดและชั้นสปองจี เกล็ดบริเวณโคนก้านใบมีรูปแบบแกรมใบhook บริเวณกลางไส้ไม่มีกลุ่มเซลล์ที่มีผนังหนาแทรกอยู่ระหว่างเซลล์พาร์คิมา

4.4 *T. dentata* มีลักษณะทางกายวิภาคคือ มีปากใบแบบโพโลไซติก ผิวในด้านล่างไม่มีขันต่อม มีไซฟิลล์ไม่แยกเป็นชั้นแพลิเชดและชั้นสปองจี เกล็ดบริเวณโคนก้านใบมีรูปแบบแกรมใบhook บริเวณกลางไส้ไม่มีกลุ่มเซลล์ที่มีผนังหนาแทรกอยู่ระหว่างเซลล์พาร์คิมา

4.5 *T. interrupta* มีลักษณะทางกายวิภาคคือ มีปากใบแบบแอนโชนไชติก เขล์คุムอยู่ระดับเดียวกับเขล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิว ผิวใบด้านล่างมีขันต่อม มีโซฟิลล์แยกเป็นชั้นแพลเชด และชั้นสปองจี เกล็ดบริเวณโคนก้านใบมีขันต่อม บริเวณกลางໄส์ไม่มีกลุ่มเขล์ที่มีผนังหนาแทรกอยู่ระหว่างเขล์พาร์เจนคิมา

4.6 *T. polycarpa* มีลักษณะทางกายวิภาคคือ มีปากใบแบบแอนโชนไชติก เขล์คุムอยู่ระดับเดียวกับเขล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิว ผิวใบด้านล่างมีขันต่อม มีโซฟิลล์ไม่แยกเป็นชั้นแพลเชด และชั้นสปองจี เกล็ดบริเวณโคนก้านใบมีขันต่อม บริเวณกลางໄส์ไม่มีกลุ่มเขล์ที่มีผนังหนาแทรกอยู่ระหว่างเขล์พาร์เจนคิมา

4.7 *T. nudata* มีลักษณะทางกายวิภาคคือ มีปากใบแบบแอนโชนไชติก เขล์คุムอยู่ระดับเดียวกับเขล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิว ผิวใบด้านล่างไม่มีขันต่อม เกล็ดบริเวณโคนก้านใบมีขันต่อม บริเวณกลางໄส์ไม่มีกลุ่มเขล์ที่มีผนังหนาแทรกอยู่ระหว่างเขล์พาร์เจนคิมา

4.8 *T. xylodes* มีลักษณะทางกายวิภาคคือ มีปากใบแบบแอนโชนไชติก เขล์คุムอยู่ระดับเดียวกับเขล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิว ผิวใบด้านล่างไม่มีขันต่อม เกล็ดบริเวณโคนก้านใบมีขันต่อม บริเวณกลางໄส์ไม่มีกลุ่มเขล์ที่มีผนังหนาแทรกอยู่ระหว่างเขล์พาร์เจนคิมา

5. ลักษณะทางกายวิภาคของเนื้อเยื่อชั้นผิวใบที่นำมาใช้การจำแนกเพิร์นสกุลนี้ ได้แก่ รูปแบบของปากใบ การมีหรือไม่มีขัน ชนิด และตำแหน่งของขันที่ปักคลุมผิวใบ ลักษณะทางกายวิภาคภาคตัดขวางของแผ่นใบที่ใช้ในการจำแนก ได้แก่ ระดับเขล์คุムของปากใบ และการเรียงตัวของชั้นมีโซฟิลล์ ลักษณะทางกายวิภาคของก้านใบที่ใช้ในการจำแนก ได้แก่ รูปร่างของก้านใบในภาคตัดขวาง และการเรียงตัวของมัดห่อลำเลียง และลักษณะทางกายวิภาคของเหง้าที่ใช้ในการจำแนก ได้แก่ การมีหรือไม่มีกลุ่มเขล์ที่มีผนังหนาบริเวณໄส์ไม่

6. พิจารณาความสัมพันธ์ของลักษณะทางกายวิภาค ในเพิร์นที่มีลักษณะสัณฐานวิทยาที่คล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกัน (Tagawa & Iwatsuki, 1989) ดังนี้

(1) *T. immersa*, *T. opulenta* และ *T. terminans* มีลักษณะทางกายวิภาคส่วนใหญ่ใกล้เคียงกันมาก

(2) *T. dentata*, *T. crinipes* และ *T. parasitica* มีลักษณะทางกายวิภาคส่วนใหญ่ใกล้เคียงกันมาก แตกต่างกันเพียงการมีหรือไม่มีขันต่อมใน *T. dentata*

(3) *T. aspera* และ *T. minisciicarpa* มีลักษณะสัณฐานวิทยาที่แตกต่างกัน แต่ มีลักษณะทางกายวิภาคส่วนใหญ่ใกล้เคียงกันมาก แตกต่างกันเพียงการมีหรือไม่มีขันบนผิวเกล็ด

การศึกษาลักษณะทางกายวิภาคเพื่อนำมาใช้ในการจำแนกพืชในกลุ่มเพิร์นนั้น ปัจจุบันยังมีข้อมูลน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนเพิร์นที่พบในประเทศไทย ดังนั้นควรมีการศึกษาพืชในกลุ่มนี้

เพิ่มมากขึ้น เพราะนอกจากจะได้การจำแนกพืชที่ต่างไปจากการใช้ลักษณะทางสัณฐานวิทยาแต่เพียงอย่างเดียวแล้ว ยังทำให้ได้ข้อมูลใหม่ของลักษณะทางกายวิภาคเพิ่มขึ้นอีกด้วย

สัณฐานวิทยาของโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์

จากการศึกษาลักษณะโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์ของเฟรินสกุล *Thelypteris* ที่พบในประเทศไทย 17 ชนิด สรุปลักษณะ ได้ดังนี้

1. ลักษณะสัณฐานวิทยาของกลุ่มของอับสปอร์

กลุ่มอับสปอร์ที่ศึกษาส่วนใหญ่มีลักษณะกลมหรือรูปไต เกิดก็กลางเส้นใบย่อยยกเว้น *T. triphylla* และ *T. minisciicarpa* ที่มีลักษณะกลุ่มอับสปอร์มีลักษณะยึดยาว เกิดตรงบริเวณรอยเชื่อมระหว่างเส้นใบย่อย เป็นรูปเสี้ยวพระจันทร์ เกือบทุกชนิดที่พบมีเยื่อคลุมกลุ่มอับสปอร์รูปกลมหรือรูปไต เกลี้ยง หรือมีขัน หรือมีต่อม ปากคลุม ยกเว้น *T. singalanensis* และ *T. triphylla* ไม่มีเยื่อคลุมกลุ่มอับสปอร์และไม่มีขันปากคลุม

นอกจากนี้ในกลุ่มเฟรินที่พบเยื่อคลุมกลุ่มอับสปอร์ พบกลุ่มเซลล์ที่เป็นขันมีลักษณะแตกต่างกัน 3 แบบ โดยเฟรินแต่ละชนิดจะมีจำนวนแบบและลักษณะของขันแตกต่างกันและแบ่งได้เป็นกลุ่ม ๆ ดังนี้

1. พบกลุ่มเซลล์ที่เป็นขัน 1 แบบ

1.1 พบเฉพาะขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว ได้แก่ *T. dentata*, *T. parasitica*, *T. minisciicarpa*, *T. aspera* และ *T. nudata*

1.2 พบเฉพาะขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว ได้แก่ *T. immersa*, *T. interrupta*, *T. torresiana*

2. พบกลุ่มเซลล์ที่เป็นขัน 2 แบบ คือ

2.1 พบทั้งขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว และขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมเซลล์เดียว ได้แก่ *T. terminans* และ *T. opulenta*.

2.2 พบทั้งขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว และขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมหลายเซลล์ ได้แก่ *T. polycarpa*

3. ไม่พบกลุ่มเซลล์ที่เป็นขัน ได้แก่ *T. truncata*, *T. crinipes*, *T. xyloides*, *T. singalanensis* และ *T. articulata*

2. ลักษณะสัณฐานวิทยาของอับสปอร์

พบว่าลักษณะอับสปอร์ของเพิร์น ทั้ง 17 ชนิด ประกอบด้วยอับสปอร์รูปร่างกลม เอกนูลัสมีการเรียงตัวตามยาว อับสปอร์ที่ศึกษาส่วนใหญ่มักมีขัน หรือต่อมปักคลุม ยกเว้น *T. nudata* และ *T. crinipes* ที่ไม่มีขัน หรือต่อมปักคลุม ทั้งบริเวณตัวอับสปอร์และก้านอับสปอร์

โดยในกลุ่มเพิร์นที่พบขนหรือต่อมปักคลุมอับสปอร์ พบว่ามีกลุ่มเซลล์ที่เป็นขันมีลักษณะแตกต่างกัน 3 แบบ คือ ขันที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว ขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว และขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมหลายเซลล์ ตำแหน่งที่พบและลักษณะของขันบนอับสปอร์ จะแตกต่างกัน และแบ่งได้เป็นกลุ่ม ๆ ดังนี้

1. พบขนเฉพาะบนตัวอับสปอร์หรือก้านอับสปอร์

1.1 พบขนเฉพาะบนตัวอับสปอร์

1.1.1 พบขนที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว ได้แก่ *T. triphylla*

และ *T. singalaensis*

1.1.2 พบขนที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมเซลล์เดียว ได้แก่ *T. polycarpa*

1.2 พบขนเฉพาะบนก้านอับสปอร์

1.2.1 พบขนที่ไม่มีต่อมชนิดที่เป็นเซลล์เดียว ได้แก่ *T. immersa*

1.2.2 พบขนที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมเซลล์เดียว ได้แก่ *T. torresiana*

1.2.3 ขันที่มีต่อมชนิดที่เป็นต่อมหลายเซลล์ ได้แก่ *T. truncata*, *T. terminans*, *T. opulenta*, *T. xyloides*, *T. interrupta*, *T. dentata*, *T. parasitica* และ *T. articulata*

3. ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของสปอร์

จากการศึกษาลักษณะสปอร์ของเพิร์นบางชนิดในสกุล *Thelypteris* ที่พบในประเทศไทย 17 ชนิด สรุปลักษณะ ได้ดังนี้

สปอร์มีสมมาตรด้านข้าง มีช่องเปิดแบบรอยเชื่อมเดียว รูปร่างแบบทรงรี (ellipsoidal) สปอร์ส่วนใหญ่มีขนาดปานกลาง มีขนาดอยู่ระหว่าง 27-49 ไมโครเมตร โดยพิจารณาตาม Erdtman (1952) ยกเว้น *T. interrupta*, *T. torresiana*, *T. minisciicarpa*, *T. nudata* และ *T. triphylla* ที่สปอร์มีขนาดใหญ่ มีขนาดอยู่ระหว่าง 50-55 ไมโครเมตร ลวดลายบนผิวของสปอร์มี 3 แบบ คือ (1) แบบ echinate หรือ echinate มี 4 ชนิด พบใน *T. interrupta*, *T. singalanensis*, *T. xyloides* และ *T. truncata* (2) แบบ wing มี 2 ชนิด ได้แก่ *T. aspera* และ *T. minisciicarpa* (3) แบบ ridge หรือ fold มี 11 ชนิด ได้แก่ *T. immersa*, *T. opulenta*, *T.*

terminans, *T. dentata*, *T. crinipes*, *T. parasitica*, *T. torresiana*, *T. triphylla*, *T. nudata*, *T. articulata* และ *T. polycarpa*

จะเห็นได้ว่าเมื่อพิจารณาลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์ ทั้งหมดจากการศึกษาเพิร์นสกุล *Theleyptaris* ทั้ง 17 ชนิด แล้ว พบร่วมกันว่าทำให้ได้ข้อมูลและลักษณะโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์ ที่สำคัญที่สามารถนำมาศึกษาเปรียบเทียบประกอบการใช้ในการจัดจำแนกหรือจัดกลุ่มเพิร์นได้ ดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบลักษณะสัณฐานวิทยาของสปอร์ฟิร์นสกุล *Theleyptaris* ใน การศึกษาครั้งนี้ กับผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบร่วมกันว่าลักษณะที่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Wood (1973) และ Tryon & Lugardon (1991) ได้แก่ สปอร์มีสมมาตรด้านข้าง หรือสมมาตรตามรัศมี มีร่องเปิดแบบรอยเที่ยมเดียว ซึ่งการศึกษาครั้งนี้พบเฉพาะแบบรอยเที่ยมเดียว จึงจำเป็นต้องศึกษาจากด้วยอย่างมากกว่านี้ รูปร่างตามแนวแกนข้าวแบบรูปปี หรือคล้ายทรงกลม ส่วนขนาดของสปอร์ มีความเปลี่ยนผันผวนมาก แต่ลักษณะทั่วไปของสปอร์ส่วนใหญ่สอดคล้องกับการศึกษาของ Wood (1973) และ Tryon & Lugardon (1991) พบร่วมกันว่าขนาดของสปอร์มีความแปรผันค่อนข้างมาก และลดลงตามผิวสปอร์ส่วนใหญ่สอดคล้องกับการศึกษาของนักวิจัยอื่น

2. สามารถจำแนกเพิร์นสกุล *Theleyptaris* ได้เป็น 10 กลุ่ม โดยใช้ลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์ ได้แก่ กลุ่มของอับสปอร์ อับสปอร์ และสปอร์ ดังนี้

2.1 กลุ่ม *T. immersa*, *T. opulenta* และ *T. terminans* มีลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์ คือ มีเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ เยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ มีขนาดเล็กกว่ากลุ่มอับสปอร์อื่นๆ ที่มีเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ พบร่องรอยพับ

2.2 *T. polycarpa* มีลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์ คือ มีเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ เยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ มีขนาดเล็กกว่ากลุ่มอับสปอร์อื่นๆ ที่มีเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ พบร่องรอยพับ

2.3 *T. torresiana* มีลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์ คือ มีเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ เยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ มีขนาดเล็กกว่ากลุ่มอับสปอร์อื่นๆ ที่มีเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ พบร่องรอยพับ

2.4 *T. interrupta* มีลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์ คือ มีเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ เยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ มีขนาดเล็กกว่ากลุ่มอับสปอร์อื่นๆ ที่มีเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ พบร่องรอยพับ

2.5 *T. articulata* มีลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์คือ มีเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ เยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ไม่มีขันต่อปักคุณ พบนเฉพาะบนก้านอับสปอร์ ลดลายบนผิวสปอร์มีลักษณะเป็นสันนูน

2.6 กลุ่ม *T. crinipes*, *T. dentata*, *T. parasitica* และ *T. nudata* มีลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์คือ มีเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ เยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ไม่มีขันต่อปักคุณ พบนเฉพาะบนก้านอับสปอร์ ลดลายบนผิวสปอร์มีลักษณะเป็นรอยพับ

2.7 กลุ่ม *T. truncata* และ *T. xyloides* มีลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์คือ มีเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ เยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ไม่มีขันต่อปักคุณ พบนเฉพาะบนก้านอับสปอร์ ลดลายบนผิวสปอร์มีลักษณะเป็นหนามทู่

2.8 กลุ่ม *T. aspera* และ *T. minisciicarpa* มีลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์คือ มีเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ เยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ไม่มีขันต่อปักคุณ พบนทั้งบนตัวและก้านอับสปอร์ ลดลายบนผิวสปอร์มีลักษณะเป็นปีกบาง

2.9 *T. triphylla* มีลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์คือ ไม่มีเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ พบนเฉพาะบนตัวอับสปอร์ ลดลายบนผิวสปอร์มีลักษณะเป็นสันนูน

2.10 *T. singalanensis* มีลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์คือ ไม่มีเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ พบนเฉพาะบนตัวอับสปอร์ ลดลายบนผิวสปอร์มีลักษณะเป็นหนามทู่

3. ลักษณะสัณฐานวิทยาของกลุ่มอับสปอร์ที่นำมาใช้ในการจำแนกเฟรนสกุลนี้ ได้แก่ รูปร่างกลุ่มอับสปอร์ การมีหรือไม่มีเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ และการมีหรือไม่มีขันต่อบนเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ ลักษณะสัณฐานวิทยาของอับสปอร์ที่นำมาใช้ในการจำแนก ได้แก่ ตำแหน่งของขันบนอับสปอร์ และการมีหรือไม่มีขันต่อบนขันอับสปอร์ และลักษณะสัณฐานวิทยาของสปอร์ที่นำมาใช้ในการจำแนก ได้แก่ ลดลายบนผิวสปอร์

4. พิจารณาความสัมพันธ์ของลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์ในเฟรนที่มีลักษณะสัณฐานวิทยาที่คล้ายคลึงกัน (Tagawa & Iwatsuki, 1989) ดังนี้

(1) *T. immersa*, *T. opulenta* และ *T. terminans* โครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์ มีลักษณะส่วนใหญ่ใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะลักษณะลดลายบนผิวสปอร์พบว่ามีลักษณะใกล้เคียงกันมาก

(2) *T. dentata*, *T. crinipes* และ *T. parasitica* โครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์ มีลักษณะส่วนใหญ่ใกล้เคียงกันมาก ทั้งลักษณะโครงสร้างกลุ่มอับสปอร์ อับสปอร์ โดยเฉพาะลักษณะลดลายบนผิวสปอร์พบว่ามีลักษณะใกล้เคียงกันมาก

(3) *T. aspera* และ *T. nudata* อับสปอร์และสปอร์มีลักษณะแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดเจน คือ อับสปอร์ของ *T. aspera* พบรูปหนาแน่นทึบๆ ไม่มีต่อมทั้งบนตัวอับสปอร์และก้านอับสปอร์ และลวดลายบนผิวสปอร์เป็นแบบ wing with echinulate แต่ *T. nudata* เยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ มีขนาดนิดไม่ถึงต่อมปักคุณ อับสปอร์เกลี้ยง และลวดลายบนผิวสปอร์เป็นแบบ folds with perforate

(4) *T. triphylla* และ *T. minisciicarpa* เยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์และสปอร์มีลักษณะแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดเจน คือ *T. triphylla* ไม่มีเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ อับสปอร์ไม่มีขนาดต่อมปักคุณ มีขนาดเฉพาะบนตัวอับสปอร์ และลวดลายบนผิวสปอร์เป็นแบบ folds with echinulate แต่ *T. minisciicarpa* มีเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ อับสปอร์มีขนาดต่อมปักคุณ มีขนาดทั้งบนตัวอับสปอร์ และก้านอับสปอร์ และมีลวดลายบนผิวสปอร์เป็นแบบ wing with echinulate

จากการศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาของโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์เพรินสกุลนี้ พบว่า มีลักษณะคล้ายคลึงกันมากในหลายลักษณะ ได้แก่ รูปร่างของเยื่อคุณกลุ่มอับสปอร์ อับสปอร์ ชนิดของสปอร์ รูปร่างในแนวแกนข้ามมีความคล้ายคลึงกันมาก ยกเว้นรูปแบบของขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของสปอร์ แต่ไม่สามารถนำมาใช้ในการจำแนกชนิดได้. น่องจากสปอร์ของเพรินสกุลนิดเดียวกันก็มีขนาดต่างกัน ดังนั้นจึงไม่สามารถนำลักษณะของสปอร์มาใช้ในการระบุชนิดของเพรินสกุลนี้ได้ อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม ควรมีการศึกษารายละเอียดของแต่ละรูปแบบผังชั้นนอกดังที่กล่าวในข้างต้นเพิ่มมากขึ้น เพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณาจำแนกชนิดได้ต่อไป

จะเห็นได้ว่าจากการศึกษาครั้งนี้เมื่อพิจารณาลักษณะฉุลทรรศน์ทั้งลักษณะสัณฐานวิทยา และลักษณะกายวิภาคทั้งหมดของเพรินสกุล *Thelypteris* ทั้ง 17 ชนิดแล้ว พบรูปว่ามีลักษณะหลายประการที่เหมือนกัน แสดงถึงความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมที่ใกล้เคียงกัน และมีลักษณะหลายประการที่แตกต่างกัน จึงเป็นเหมือนตัวบ่งชี้ถึงความแปรผันของการแสดงออกของลักษณะทางพันธุกรรม ซึ่งบอกความสัมพันธ์ของเพรินสกุล *Thelypteris* แต่ละชนิดได้ ดังนั้นเมื่อพิจารณาจากลักษณะฉุลทรรศน์ของตน สเกล ปากใบ แผ่นใบ ก้านใบ ลำต้น กลุ่มอับสปอร์ อับสปอร์ และสปอร์ น่าจะสามารถจัดจำแนกเพรินสกุล *Thelypteris* ทั้ง 17 ชนิด ออกจากกัน ดังรูปวิธีการจำแนกดังนี้

รูปวิถีทางระบุชนิด

1. ปากใบแบบโพลไชติก
2. ผิวใบด้านล่างมีขันต่อม
 3. มีโขฟิลล์แยกเป็นชั้นแพลเชดและสปองจี
 3. *T. terminans*
 4. ปากใบอยู่สูงกว่าระดับเนื้อเยื่อชั้นผิว
 4. *T. articulata*
 5. มีเยื่อคลุมกลุ่มอับสปอร์
 5. *T. torresiana*
 6. เยื่อคลุมกลุ่มอับสปอร์มีขันหรือต่อม
 6. *T. opulenta*
 7. เยื่อคลุมกลุ่มอับสปอร์มีต่อมปักคลุม
 7. *T. immersa*
 8. อับสปอร์มีขันหรือต่อมบนตัวอับสปอร์
 8. *T. parasitica*
 9. อับสปอร์มีเม็ดต่อม
 9. *T. crinipes*
 10. เกล็ดบริเวณโคนก้านใบมีต่อม
 10. *T. truncata*
 11. เยื่อคลุมกลุ่มอับสปอร์ไม่มีเม็ดต่อมปักคลุม
 11. *T. singalaensis*
 2. ผิวใบด้านล่างไม่มีขันต่อม
 11. ปากใบอยู่สูงกว่าระดับเนื้อเยื่อชั้นผิว
 11. *T. triphylla*
 12. กลุ่มอับสปอร์รูปยาว
 12. *T. minisciicarpa*
 13. กลุ่มอับสปอร์รูปกลม
 13. *T. dentata*
 14. เยื่อคลุมกลุ่มอับสปอร์เกลี้ยง
 14. *T. aspera*
 1. ปากใบแบบแอนโโนไมไชติก
 14. ผิวใบด้านล่างมีขันต่อม
 15. มีโขฟิลล์แยกเป็นชั้นแพลเชดและสปองจี
 15. *T. interrupta*
 16. มีโขฟิลล์ไม่แยกเป็นชั้นแพลเชดและสปองจี
 16. *T. polycarpa*

14. ผิวใบด้านล่างไม่มีขนต่อม
 16. เยื่อคุณภาพลุ่มอับสปอร์มีขนปากคุณ 17. *T. xyloides*
 16. เยื่อคุณภาพลุ่มอับสปอร์เกลี้ยง 14. *T. nudata*

นอกจากนี้การใช้ลักษณะทางกายวิภาคในการจัดจำแนกเฟิร์นสกุล *Thelypteris* ออกเป็นกลุ่มต่างๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้น พบว่าข้อมูลที่ได้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ Tagawa & Iwatsuki (1988) ที่ได้จัดจำแนกเฟิร์นสกุล *Thelypteris* ในประเทศไทยไว้ในสกุลเพียงสกุลเดียวเท่านั้น ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้พบว่ามีลักษณะทางกายวิภาคหลายประการที่มีความสำคัญในการใช้จัดจำแนกพืชที่พบในกลุ่มเฟิร์น *Thelypteris* มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด เช่น ลักษณะรูปแบบปากใบ ที่สามารถแยกเฟิร์นในกลุ่ม *Thelypteris* ออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ที่มีปากใบแบบโพโลไซติก และกลุ่มที่ 2 ที่มีปากใบแบบแอนโอมไซติก ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้ที่จะจำแนกเฟิร์นในสกุล *Thelypteris* ออกเป็น 2 สกุลใหม่ โดยใช้ลักษณะรูปแบบของปากใบบันแ奮ใน นอกจากนี้ยังมีลักษณะกายวิภาคอื่นๆ ที่สนับสนุนความแตกต่างกันในเฟิร์นกลุ่ม *Thelypteris* ได้แก่ ลักษณะการมีหรือไม่มีขนต่อมที่ผิวใบด้านล่าง การมีกลุ่มเซลล์ที่มีผินผันหนาแทรกอยู่ระหว่างเซลล์พาร์เรงคิมา เป็นต้น

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาจัดจำแนกเฟิร์นในกลุ่มนี้ตามแนวทางของ Boonkerd และ Pollawatn (2000) ที่ได้เสนอให้มีการจัดจำแนกเฟิร์นสกุลนี้ในประเทศไทยใหม่ตามแนวทางของ Holttum (1981) ซึ่งทำการศึกษาและจัดจำแนกเฟิร์นกลุ่มนี้ โดยใช้ข้อมูลทางสัณฐานวิทยาภายนอกและโครงสร้างที่ใช้สีบพันธุ์ และพบว่าเฟิร์นในกลุ่ม *Thelypteris* เดิม มีความหลากหลายเกินกว่าจะจัดจำแนกไว้เพียงในสกุลเดียว จึงเสนอให้จัดจำแนกออกเป็นหลายสกุล ซึ่งจาก การศึกษาครั้งนี้ได้จัดจำแนกเฟิร์นในกลุ่ม *Thelypteris* โดยอาศัยข้อมูลทางกายวิภาคในการจัดจำแนกออกเป็น 8 กลุ่ม และเมื่อพิจารณากลุ่มเฟิร์นที่ได้จากการจัดจำแนกโดยใช้ลักษณะทางกายวิภาคมาเปรียบเทียบเพื่อถูกความสอดคล้องกับลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างที่ใช้สีบพันธุ์ พบว่าข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้ง 2 ทาง มีความสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ และ สอดคล้องกับลักษณะสัณฐานวิทยาอื่นๆ ดังนั้นจากการศึกษาลักษณะจุลทรรศน์เปรียบเทียบของเฟิร์นบางชนิดในสกุล *Thelypteris* ในประเทศไทยครั้นนี้ทำให้ได้ข้อสรุปว่า เมื่อนำข้อมูลจากการศึกษาทั้งลักษณะสัณฐานวิทยาและกายวิภาคของตน ลงมา ปากใบ แผ่นใบ ก้านใบ เนื้า กลุ่ม ของอับสปอร์ อับสปอร์ และสปอร์ม้าใช้จัดจำแนกกลุ่มและชนิด สามารถใช้ในการตรวจสอบสถานะทางอนุกรมวิธานของเฟิร์นในสกุล *Thelypteris* ทั้งในระดับสกุลและชนิดได้ โดยมีข้อมูลทางกายวิภาคอื่นๆ และลักษณะสัณฐานวิทยาสนับสนุนความแตกต่างของเฟิร์นสกุลนี้อย่างชัดเจน

อย่างไรก็ตามควรที่จะมีการศึกษาให้ครอบคลุมจำนวนชนิดของเฟิร์นสกุล *Thelypteris* มากยิ่งขึ้นเพื่อให้เห็นข้อเปรียบเทียบระหว่างสกุลในการจัดจำแนกชั้ดเจนมากขึ้น

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาครั้งนี้พบปัญหาในการออกแบบสำรวจเก็บรวบรวมตัวอย่างเฟิร์นหลายประการ ด้วยกัน ทำให้ไม่สามารถเก็บตัวอย่างเฟิร์นได้อย่างทั่วถึงและครอบคลุมเฟิร์นสกุล *Thelypteris* ทั้งหมด เนื่องจาก ในการออกแบบสำรวจตัวอย่างเฟิร์นโดยดูจากข้อมูลเก่าตามที่เคยมีผู้สำรวจและระบุสถานที่พบเฟิร์นชนิดนั้นา เอาไว้ พนบว่า เมื่อเดินทางไปสำรวจตามสถานที่ดังกล่าวบางครั้งไม่พบ เฟิร์นตัวอย่างชนิดที่ต้องการ เนื่องจากการสำรวจและการบันทึกข้อมูลได้กระทำเป็นเวลานาน มาแล้ว ซึ่งในปัจจุบันสภาพนิเวศวิทยาของพื้นที่ดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ไม่พบเฟิร์นชนิดที่ต้องการ รวมถึงปัญหาความไม่สงบของพื้นที่อาศัยของเฟิร์นเฉพาะถิ่น ก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ไม่สามารถเก็บเฟิร์นในบางชนิดที่พบเฉพาะพื้นที่ เช่น บริเวณสามจังหวัดภาคใต้

2. ปัญหาที่พบในการศึกษาลักษณะทางกายวิภาค จากการตัดชิ้นตัวอย่างเฟิร์นพบว่าชิ้นตัวอย่างจะแตก หรือฉีกขาดง่าย เนื่องจากมีชั้นเซลล์ที่มีผังหนาบริเวณเส้นกลางใบอยู่ ก้านใบเหง้า ค่อนข้างหนา ซึ่งมีวิธีแก้ไขโดย ในขั้นตอนก่อนการตัดเป็นชิ้นบางให้ใช้มีดมีคมเฉือนพาราฟิน จนถึงชิ้นเนื้อเยื่อ จากนั้นนำชิ้นตัวอย่างไปแช่น้ำนาน 12-24 ชั่วโมง หรือถ้าใช้น้ำอุ่นหรือแช่ไว้ในตู้อบที่อุณหภูมิ $30-40^{\circ}\text{C}$ ก็จะช่วยให้น้ำซึมเข้าตัวอย่างได้เร็วขึ้น ซึ่งสามารถตรวจสอบว่าน้ำซึมเข้าไปมากน้อยแค่ไหน โดยการเติมสี safranin ลงไปในน้ำ จากนั้นเช็ดออกให้แห้งแล้วนำไปตัดด้วยเครื่องตัดเนื้อเยื่อจนหมดบริเวณที่น้ำซึมเข้าแล้ว ให้ทำการแช่น้ำใหม่ สำหรับในชิ้นตัวอย่างที่มีความแข็งของเนื้อเยื่อมากอาจทำการแช่ตัวอย่างใน phenol ที่ความเข้มข้น 5% ในน้ำ ที่ทำให้ตัวอย่างอ่อนได้ดีกว่าการแช่น้ำ โดยมีขั้นตอนปฏิบัติเหมือนกับการแช่ในน้ำ

3. การศึกษาตรวจสอบชนิดของเฟิร์นบางชนิดในสกุลนี้เป็นไปค่อนข้างยาก เนื่องจากมีลักษณะสัณฐานวิทยาภายนอกค่อนข้างคล้ายคลึงกัน ทำให้สับสนในการตรวจสอบได้ง่าย รวมถึงการเปรียบเทียบตัวอย่างในพิพิธภัณฑ์พื้นเป็นไปได้ยากเนื่องจากมีการจัดกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างสับสนไม่ตรงกับชนิดจริง โดยในหนึ่งชนิดตัวอย่างที่มีการระบุไว้พบว่าในความเป็นจริงมีชนิดตัวอย่างมากกว่าหนึ่งชนิดที่ถูกจัดเข้าไว้ด้วยกัน

แผนภาพที่ 5.1 แสดงการจัดจำแนกโดยใช้ลักษณะทางกายวิภาคไปยังเพรนสนกุ *Thelypteris*

แผนภาพที่ 5.2 แสดงการระบุชนิดโดยใช้ลักษณะทางกายวิภาคของก้านใบของเพรนสนกุล *Thelypteris*

๔๓๔ ไม้เลื้อยราก ชื่อเดิม *T. minisciicarpa* T. aspera, T. singalensis — *T. parasitica*, *T. truncata*, *T. articulata*, *T. nudata*, *T. triphylla*

— ไม้รากล้มเป็น簇ที่รากผ่านหินทางภาคอุดมทรัพยากร่องคิม — *T. immersa*, *T. opulenta*, *T. terminans*, *T. dentata*, *T. interrupta*,
— *T. torresiana*, *T. polycarpa*, *T. xyloides*

